

Torre Verda o Torre de la Guàrdia

Caldes d'Estrac

Ubicació

Comarca:	Maresme
Lloc/Adreça:	Carrer de l'Església, 4 (08393 Caldes d'Estrac)
Emplaçament	Des de l'estació de tren, pujant pel carrer de La Riera, trencant a mà esquerra

Coordenades:

Latitud:	41.57192
Longitud:	2.52648
UTM Est (X):	460522
UTM Nord (Y):	4602357

Classificació

Número de fitxa	08032 - 2
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Modern Renaixement
Segle	XVI
Estat de conservació	Bo
Notes de conservació:	Estructura, coberta, façana i conjunt en molt bon estat.
Protecció	Legal
Tipus de protecció:	BCIN
Europea – Atributs inspire:	National Monument Record – Defensa
Observacions protecció:	BCIN, R-I-51-5222; nº54 del Pla General Municipal
Data aprovació:	dv., 22/04/1949 - 12:00
Número inventari	661
Generalitat i altres inventaris	
Accés	Fàcil
Ús actual:	Científic

Titularitat	Privada
Titular:	Ref. cad.: 24633DG6002A
Autoria de la fitxa	Octavi Mallorquí Vicens
Data de registre de la fitxa:	dg., 01/01/2006 - 01:00

Descripció

Torre de planta circular d'època moderna. Bastida a principis del segle XVI per defensar-se de les incursions dels pirates sarraïns que assetjaven la costa del Maresme. De fet, el litoral que va de Montgat fins a Malgrat se'l coneix amb el nom de Costa Torrejada, per la gran quantitat de torres de vigilància que hi ha. La Torre Verda és de les anomenades torres circulars, de sòlida estructura gràcies a les parets de més d'un metre d'ample que l'aguanten. La construcció va ser feta amb palets de pedra granítica unida amb morter de calç i sorra. Consta de planta baixa i dos pisos, comunicats per una escala de cargol de pedra, i coronat per un terrat emmerletat que li dona el seu aspecte singular gràcies a una mena de pinàculs piramidals de totxana petita. Té una finestra de mides reduïdes orientada estratègicament de cara a la mar i varies espitlleres que permeten l'observació i la defensa, alhora que faciliten la ventilació interior. S'hi accedia per una petita porta, situada al primer pis, a la que s'hi podia arribar per una escala de mà que es retirava tot seguit, de manera que els ocupants quedaven aïllats i l'ocupació pels enemics es feia més difícil. La Torre Verda és de la mateixa època i d'estil semblant que la de Can Busquets. Part dels murs exteriors de la torre s'han recobert d'heura, per la qual cosa també se la coneix amb el nom de "Torre de les Heures". Està situada a l'interior d'una finca particular. La masia a la que pertany és més recent i presenta planta baixa amb porxada i dues plantes amb terrassa i finestres de mig arc. La coberta és a quatre aigües. La finca té dues entrades, la del carrer de l'Església i la del carrer del Mig; però és per aquesta darrera entrada per la que tindrem un accés directe i una millor vista de la Torre, que és visible des de qualsevol punt de Caldes, i sobretot pujant pel carrer de La Riera és imponent.

Observacions:

Sòl urbà. Ordenació contínua tradicional. Inventariada amb el núm. 54 per l'article 55 de la Normativa del Pla General de l'Ajuntament de Caldes d'Estrac. Catalogada a l'Inventari de Patrimoni Arquitectònic de la Generalitat de Catalunya amb la protecció BCIN, per una disposició llei del 25 de juny de 1985, i publicada al BOE el 29 de juny de 1985. Protegida també per l'inventari d'arquitectura militar de 23.04.1949. Juntament amb la Torre de Can Busquets són les dues millors mostres d'arquitectura de defensa de Caldes.

Història

Construïda a principis del segle XVI, seria la més antiga del municipi. La notícia més llunyana fa referència a la carta del batlle de l'Estrac enviada el 1549 als Consellers de Barcelona demanant permís per a instal·lar taverna i fleca, que li permetessin costejar les despeses ocasionades per la reparació d'aquesta torre de defensa. Cal tenir present la funció de vigilància i defensa de la costa que tenien aquest tipus de construccions davant el perill de l'arribada de pirates del nord d'Àfrica que desembarcaven i realitzaven actes de pillatge. En cas de perill, els habitants de la població es refugiaven en aquestes torres fins que els pirates havien marxat. És cèlebre l'expressió "moros a la costa" pronunciada des d'aquestes torres de guaita.

Bibliografia

AA.DD. (1995). Fotografies Antiques de Caldes 1870-1962. Arrels Cultura. Caldes d'Estrac. BATLLE, A. (1985). Caldes d'Estrac o Caldetas: un vell plet. Ajuntament de Caldes d'Estrac. Caldes d'Estrac. CARNÉ I CABRÉ, J.(1995). Pla especial de protecció del patrimoni arquitectònic. Document Refós. Ajuntament de Caldes d'Estrac. Caldes d'Estrac. CATALÀ I ROCA, P. (1967-1973). Els castells catalans. Edició de R. Dalmau. Barcelona. GRAU MOLIST, L. (2004). L'estiu a Caldes d'Estrac. Una aproximació. Caldae Aquae Núm. 2. Ajuntament de Caldes d'Estrac. Caldes d'Estrac. MONREAL, L. DE RIQUER, M. (1958). Els castells medievals de Catalunya. Barcelona.

